

KRISTAUS KARALIAUS

Laivas

Tėvų Marijonų
Bendradarbių Draugijos
Savaitraštis

— ● —

Evangelija — Lekcija
Šventoji Trejybė
Didžiausias Turtas
Tik Dėl Vieno Keiksmo
Metropolito J. J. Skvirecko
Auksinis Jubiliejus
Sapnas Virs Tikrove
Draugą Atradau
Klausimai ir Atsakymai
Laisvos Tremtinio Mintys
Laisvoje šalyje
Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio
Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio

— ● —

No. 24 — XXIX Metai

Birželio (June) 11, 1949

ŠVENČIAUSIOS TREJYBĖS ŠVENTĖ

Evangelija

Mato 28, 28-20

ANUO metu: Jėzus tarė savo mokytiniam: Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus ir šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai, aš esu su jumis visas dienas, iki pasaulio pabaigai.

Lėkaija

Rom. 11, 33-36

D, DIEVO turtų, išminties ir žinojimo gilybe, kaip nesuprantami jo tesimai ir nesusekami jo keliai! Nes kas pažino Viešpaties mintį? arba kas buvo jo patarėjas? Arba kas davė jam pirmas, kad tam būtų atsilyginta. Nes iš jo, per jį ir jame yra visa; jam garbė per amžius! Amen.

DIEVO KŪNO ŠVENTĖ

Lėkaija

1 Korint, 11, 23-29

BROLIAI: Aš ėmiau iš Viešpaties, ką ir jums padaviau, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurioje buvo išduotas, ėmė duoną ir dėkodamas laužė ir tarė: Imkite ir valgykite; tai yra mano kūnas, kurs bus už jus išduotas; tai darykite man atsiminti. Taip pat ir taurę po vakarienės, tardamas: Ta taurė yra naujoji sandora mano kraujuje; tai darykite, kiek kartų gersite, man atsiminti! Nes kiek kartų jūs valgysite tą duoną ir gersite tą taurę jūs skelbsite Viešpaties mirtį, iki jis ateis. Taigi, kas nors valgo tą duoną ir geria Viešpaties taurę nevertai, tas bus kaltas Viešpaties kūnu ir krauju. Todėl teiš-tiria žmogus pats save ir taip tevalgo

Evangelija

Jono 6, 56-59

ANUO metu: Jėzus tarė žydų mi-nioms: Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame. Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas, ir aš esu gyvas dėl Tėvo, taip ir tas, kurs mane valgo, bus gyvas dėl manęs. Tai yra duona, kuri nužengė iš dangaus. Su ja bus ne kaip su mana, kurios jūsų tėvai valgė ir mirė. Kas šitą duoną valgo, bus gyvas per amžius.

ir tegeria iš tos taurės. Nes kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau teisma, neatskirdamas Viešpaties kūno.

Šventoji Trejybė

KIEKVIENAS katalikas tiki į Švenčiausios Trejybės pasaptį, tai yra tiki ir visiškai neabejoja, jog yra vienas ir tik tai vienas Dievas tryse Asmenyse. Pats Jėzus Kristus tą giliausią paslaptį savo apaštalamis aiškiausiai žodžiais apreiškė, sakydamas: "Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios" (Mat. 28, 19). Panašiai randame šv. Jono evangelijoje: "Ko tik prašysite Tėvą mano vardu, tai aš padarysiu, kad Tėvas būtų pagarbintas Sūnuje... Aš melsiu Tėvą ir jis duos jums kitą Ramintoją... tiesos Dvasią (Jon. 14, 14-17).

Šią pamatinę mūsų Tikėjimo tiesą, Bažnyčia visais amžiais skelbė, pamerkdama įvairias klaidas, kurios amžių bėgyje koku nors būdu, tiesioginiai ar netiesioginiai, būtų ją neigusios. Užteks čionai paminėti Laterano santarybos (1215 metais) ištarmę kuri yra tik panaujinimas senųjų ištarmų apie tikrąjį Viešpaties Jėzaus apreiškimą: "Stipriai tikime ir tiesiogiai špažįstame, kad vienų vienas tėra tikrasis Dievas, amžinas, beribis, nesikeičias, nesuprantamas, visagalis, ir neapsakomas Tėvas ir Sūnus ir Šventoji Dvasia: trys, tiesa, Asmens, bet viena esmė, substancija, arba prigimtis visai vientisa".

Šventosios Trejybės tiesa yra paslaptis. Kitaip pasakius, perviršija net ir išmintingiausio žmogaus supratimą. Šventas Augustinas buvo vienas iš didžiausių išminčių. Savo milžinišku protu jis pats vienas lengvai atrėmė visus savo laikų eretikų užpuolimus. Norėdamas parašyti knygą apie šv. Trejybę, išėjo vieną gražią dieną pajūry pasivaikščioti, kad tenai galėtų apmąstyti, įsigilinti į tą didžią paslaptį. Kiek laiko pavaikščiojęs, įsitikino, kad jau viską supranta, ir buvo begrižas

namo viską kogleičiausiai užsirašyti, kad nepamiršius. Beeidamas pamatė gražų vaikelį besemiant vandenį iš jūros ir bepilant į mažą skylutę, kurią buvo išsikasęs smiltysė. Skylė buvo jau vandens pilna, bet vaikelis nieko nepaisydamas vis semia ir pila, o vanduo tik bėga atgal į jūrą. Šv. Augustinas sustojęs ir žiūri. Pagaliaus užklausia:

"Vaikeli, ką tu veiki?"

Vaikelis atsako: "Noriu visą jūros vandenį supilti į šią skylę".

Šv. Augustinas nustebė: "Ar tu manai visą vandenį supilti į šią skylę? Argi tu nematai, kad skylė jau pilna vandens, ir kad visas vanduo, kurį tu dabar pili, grįžta į jūrą greičiau negu tu sugebi pasemti?"

Tada vaikelis, kurs buvo ne kas kits kaip angelas, atsistojo ir tarė: "Augustinai, neapsakomai lengviau man supilti visą jūros vandenį į šią mažą skylę, kaip tau su tavo silpnu protu suprasti bei apčiuopti šv. Trejybės gilią paslaptį!"

Kiek kartų darome kryžiaus ženklą, tiek kartų mums primena arba bent turėtų priminti šv. Trejybę. Yra šventas ženklas nes vaizdžiai primena Kristaus mirtį už mus ant kryžiaus. Žodžiai kuriuos tariame darydami kryžiaus ženklą taip pat šventi, nes jie yra žodžiai paties mūsų Viešpaties. Kryžiaus ženklo darymas yra labai reikšmingas, nes yra išorinis išpažinimas mūsų tikėjimo į dviemas svarbiausias tiesas būtent: šv. Trejybės ir Atpirkimo paslaptis. Dėlto reikėtų katalikams dažnai bet taip pat ir pamaldžiai vartoti šį kryžiaus ženklą, ypatingai iš ryto pabudus iš miego, vakare prieš eisiant gultų, prieš maldą ir pasimeldus, prieš valgį ir po

valgio, pagundoms užpuolus, pavojams gręšiant ir pradėdant visus svarbius dienos darbus. Taip darydami, dažnai dienos bėgyje viešai pagarbinsim Šv. Trejybę, kuri žmogų taip išaukštino, padarydama jį dieviškosios prigimties dalininku.

Pamadus katalike, dažnai dėkok Dievui Tėvui, kad tave sutvėrė, taip suteikdamas tau progą savo ištikimu įsakymų užlaikymu pelnyti amžiną laimę. Dėkok Dievui Sūnui, kad tave savo mirtimi ant kryžiaus išvadavo iš velnio vergijos, ir saugokis, kad sunkiai nusidėdamas nepatektum iš naujo į piktosios dvasios pinkles. Dėkok Dievui Šventajai Dvasiai, kad tave yra gausiai apdovanojus brangiausiomis malonėmis ir žiūrėk, kad visuomet pasiduotumei jos vedamas, pakol nuves tave į dangiškąją Tėvynę. Taip pasielgdamas apturėsi Šv. Trejybės palaimą, kuriai teesie garbė ir šlovė per amžius.

Pab.

Didžiausias Turtas

Mažai kam žinoma, jog garsus Jungtinių Valstybių patrijotas ir oratorius Patrikas Henry savo paskutiniame testamente šiuos žodžius įymėjo: "Dabargi, visą savo turtą pavedžiau savo šeimai; bet yra dar vienas dalykas, kurį jai norėčiau palikti, tai yra krikščioniškas tikėjimas. Jei-gu mano šeima turėtų tą tikėjimą ir aš jai nebūčiau palikęs ne skatiko, ji būtų labai turtinga; jeigu ji to tikėjimo neturėtų, o aš jai palikčiau kad ir visą pasaulį, šeima ištikrųjų būtų labai nuskurusi".

Būk pasirengęs iškentėti šiame pasaulyje visą pikta ir pražudyti visą žemiškąją laimę, kad tik neprarastumei savo sielos.

TIK DĖL VIENO KEIKSMO

DRAUGŲ ir draugių apsupti, du jauni sužadėtiniai, pasipuošę gėlėmis važiuoja į bažnyčią. Čia prie Dievo altoriaus kunigas juos sujungs amžinai kilniu moterystės sakramentu. Laimingiausia gyvenimo diena! Tarp juodviejų rodosi nėra meilei ribų.

Vestuvių vežimai sustojo prie bažnyčios. Jaunuolis pirmas iššoko iš vežimo, paėmė sužadėtinei už rankos, padėdamas jai išlipti. Bet jai belipant iš vežimo, kažkaip užkliuvo jos ilgas velionas ir įplyšo keliose vietose.

Jaunuolis, nebesusivaldydamas dėl šios nelaimės, kažką sumurmėjo ir smarkiai sukeikė.

Nuotaka staiga sužiūro į jį, išbalo kaip drobė ir truputį atšoko nuo jo.

Štai, jiedu jau ir prieš altorių.

Kunigas atsisukęs klausia jaunąją:

—Ar sutinki prisimti jį kai savo vyrą?

— Deja, aš nesutinku!

Dievo atstovas, manydamas, kad jo klausimas nebuvo gerai suprastas, dar kartą paklausė. Bet jinai galingai ir su pakeltu balsu atsakė tą patį:

— Ne, aš nesutniku!

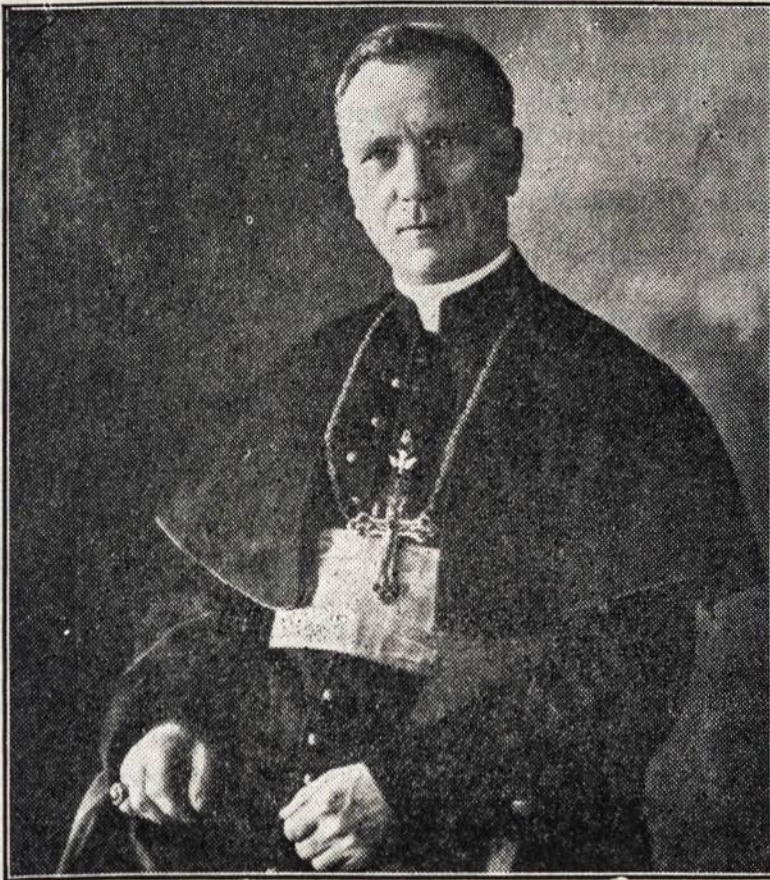
Visi nepaprastai nustebė dėl tokio josios pasielgimo ir užsipuolė klausinėti, kas jai pasidarė. Tuomet ji tarė:

— Niekuomet neisiu už to jaunuolio, kuris taip baisiai keikia, ir dar dėl tokio mažmosio, kaip kad atsitiko su mano velionu.

Todėl jungtuvės neįvyko. Jaunuolis grįžo namo nusiminęs ir susikrimtęs. O jaunąją, nors ir susijaudinusią, jos motina vėl pasitiko su išskėstomis rankomis.

O, jei visos jaunuolės turėtų tokio švento drąsumo, kaip labai tuomet sumažėtų visi keiksmas šioje žemėje.

Metropolito J.J. Skvirecko Auksinis Jubiliejus

Jaunatvė Ir Studijos

J. E. Juozapas Jonas Skvireckas Kauno Arkivyskupas Metropolitas gimė 1873 metais mažame Pašiliečių kiamelyje, rugsėjo 20 d. ir buvo pakrikštytas parapijiniame Pumpėnų šventnameyje, Lietuvoje.

Sutvirtinimo sakramentą su Jono vardu jis priėmė iš Žemaičių Pavyskupio Aleksandro Beresnevičiaus Krinčine.

Juzės, kaip jis anuomet buvo vadinamas, tėvai buvo Vincentas-Povilas, Justino, gimusio Pasvalio parapijoje, sūnus, Skvireckas ir Elžbieta Krausauskaitė, gimusi Krinčėno parapijoje, Girsūdų kaime.

Vincento tėvas Justinas buvo kaimo puodžius. Mirdamas 1851 m. jis

paliko savo amatą ir trijų hektarų ūkelį savo vyriausiam 15 metų sūnui Vincentui. Jį ir jo jaunesniuosius brolius bei seseris augino velionės našlė Salomėja Juknaitė, mirusi 1873. VI. 16.

Vedęs Vincentas Skvireckas, jau gimus sūnui Juozapui, sukeitė savo ūkelį su žmonos brolio valdomu nemažu, arti 30 ha., ūkiu, prisiėmęs išmokėti iš to ūkio dalis kitiems šeimos nariams, ir persikėlė čia gyventi.

Mokytis Juzė pradėjo pas savo tėvą. Čia mokėsi tik lietuviškai. Anuo metu rusų caro valdomoje Lietuvoje buvo uždraustos visos lietuviškos knygos. Lietuviams nebuvo valia turėti jokios savo mokyklos. Visos mokyklos buvo vedamos rusų kalba. Ir Juzei teko pradėti tolesnį mokslą ta rusų kal-

ba Girsūdų pradžios mokykloje, kuri anuomet buvo Smilgių kaime.

Išėjęs gimnazijos mokslą apskrities mieste Panevėžyje, studijavo teologinius mokslus Žemaičių Kunigų Seminarijoje Kaune ir dvasinėje Romos Katalikų Akademijoje Petrapilyje, kurią baigė 1900 m. Teologijos Magistro laipsniu.

Daktaras ir Profesorius

Po trumpo vikariavimo ir kapeionavimo Ūkmergėje, Vyskupo Mečislovo Paliuliono buvo paskirtas Žemaičių Kunigų Seminarijos Profesorium Kaune, o vėliau pakviestas profesoriauti į Vytauto Didžiojo Universiteto Teologijos Fakultetą, kur jam buvo pripažintas Teologijos Daktaro laipsnis. Profesorium jis išbuvo 35 m.

Profesorius Dr. J. J. Skvireckas 1911 m. Žemaičių Vyskupo Gasparo Felicijono Cirtauto buvo pakeltas į Žemaičių Kapitulos Kanauninkus ir paskirtas Dvasinės Konsistorijos nariu.

Naujas Žemaičių Vyskupas Pr. Karevičius pakėlė Kanauninką Skvirecką 1914 m. į Kapitulos Prelatus.

Pirmam Didžiajam karui prasiėdėjus, Prelatui Skvireckui tais pačiais 1914 m. teko su Konsistorija keliauti į Rusiją ir išbūti tenai, pradžioje Smolenske, paskui Tuloje, iki 1918 m. Tik keliems mėnesiams jis buvo grįžęs į Seminariją, kuri pirmais karo metais buvo laikinai perkelta į Vašakėnų dvarą.

Vyskupas

Lietuvai atgavus savo nepriklausomybę, 1919 m. kovo 10 d. Šventojo Tėvo Benedikto XV Profesorius Prelatas J. J. Skvireckas buvo prekonizuotas Tituliniu Keramo Vyskupu ir paskirtas Augziliaru Žemaičių Vyskupui Pr. Karevičiui.

Konsekruotas jis buvo Vyskupo Antano Karoso Kaune 13 liepos tų pačių metų, dalyvaujant Vilniaus Arki-

vyskupui Jurgiui Matulevičiui ir Žemaičių Vyskupui Pr. Karevičiui.

1926 m., kai buvo įsteigta Eklezinė Kauno Provincija, Vyskupas Skvireckas buvo pakeltas Kauno Arkivyskupu Metropolitu, kurias pareigas iki šiol tebeina. Kaip Arkivyskupas jis per daugelį metų tvarkė visus gana sudėtingus savo plačios Vyskupijos rekalus, rūpinosi jos kleru, lankė dieceziją, teikė sutvirtinimo sakramentą, vadovavo Katalikų Akcijai, organizavo Eucharistinius Kongresus, sinodus darė Dekanų susirinkimus ir vadovavo Provincijos Vyskupų Konferencijoms, kuriuose buvo aptariami svarbiausieji visos Lietuvos Eklezijos reikalai, ir palaikė glaudžius santykius su Apaštalių Sosto Nuncijais.

1931 m. šventasis Tėvas Pijus XI suteikė jam visas privilegijas ir garbę Popiežiaus Sosto Asistento bei Jo Šventenybės Rūmų Prelato, pakėlė jį į Kilmingų laipsnį, papuošdamas jį Grafo Titulu.

Rašytojas

Profesoriaudamas ir jau Vyskupu bei Arkivyskupu būdamas Jo Ekscelecija yra daug rašęs. Nemaža savo gana ilgo amžiaus valandų ir metų jis pavedė Šventojo Rašto vertimui: tarp 1911 ir 1935 metų yra išvertęs visą Šv. Raštą Senojo ir Naujojo Testamento į lietuvių kalbą su plačiais komentarais.

Antrojo Didžiojo karo aplinkybių verčiamas Arkivyskupas Skvireckas turėjo palikti savo mylimąją Tėvynę Lietuvą ir eiti į tremtį. Pirmuosius tos tremties mėnesius praleido Vienoje-Austrijoje, o nuo 1945 m. Velykų rado sau buveinę, Innsbrucko Apaštalinio Administratoriaus Dr. P. Ruschmalone, Tyrolio kalnuose, Gailestingųjų Seserų Šv. Juozapo vienuolyne Zamse.

Nebegalėdamas atlikinėti tiesioginių (Nukelta į 12-tą pusl.)

A. Nevardauskas

Sapnas Virs Tikrove

1940 metais bolševikams pagrobus Lietuvą ir raudonosios armijos daliniams išsiskaldžius po visą Lietuvos kraštą, Lietuvos-Vokietijos siena bolševikų kariuomenės dalinių buvo paimta saugoti. Tokiu būdu visu pasieniu nuo Baltijos jūros iki Vištyčio ežero išsitiesė raudonosios armijos daliniai. Išmestųjų Lietuvos nekaltųjų pasienio gyventojų trobėsiuose įsikūrę raudonieji. Pasienio zona buvo dar vadinama mirties zona, kurią sudarė apie 800 metrų pločio žemės ruožas nuo sienos gilumon. Bolševikinė kariuomenė saugojo Lietuvos sieną, bet taipgi neatsiliko persekiojė ir už mirties zonos gyvenančius ramius ir niekuo nekaltus Lietuvos pasienio gyventojus. Tikrino dirbančiuosius laukuose, keliaujančiuosius visų rūšių keliuose, taipgi nepaliko nepatikrinę ir namuose esančių. Tikrino ir įvairius susibūrimus neatsižvelgdami į susibūrimo vietą ar reikimą.

1941 metų gegužės mėnesio pirmose dienose bolševikai pastebėjo, kad gyvenantieji už mirties zonos lietuviai renkasi kas vakarą pas vieną didesnę ūkininką. Žinoma, toks pasienyje vykstantas reiškinys bolševikų buvo įtartas, kad čia kas nors ypatingo gali būti — jų manymu gal ruošiamas koks nors sukilimas arba kas kita jų nenaudai. Tuoj buvo griebtasi priemonių šį reikalą nuodugnai iširti. Kretingos apskrities, Gargždų rajono pasienio policijos viršininkas (taip vadinosi šis pasienio policijos postas) — bolševikų karininkas ir keletas kareivių nuvyko į tą įtartą vietą. Čia bolševikų karininkas, įsakė savo kareiviams apsupti gyvenamąjį namą. Jis pats su keliais ginkluotais kareiviais įėjo į trobą. Atidaręs grįžios duris — rado ją pilnutėlę

priklauptą ir maldoje paskendusią žmonių, kurie meldėsi jam nesuprantama kalba ir visi sutartinai giedojo. Jis matė juos susikaupusius, bet nesuprato, ką tai visa reiškia. Suklaupusieji taip karštai meldėsi, kad net nepastebėjo įėjusį nelauktą ir nepageidaujamą svečią.

Bolševikų karininkas ilgai stovėjo ant slenksčio nei žodžio neprataręs, tik viską smulkiai stebėjo, kas šiame kambaryje vyksta. Jis matė kambario gale papuoštą gėlėmis stalą ant kurio degė dvi vaškinės žvakės ir tarp jų stovėjo kažkokia gražiausios mergaitės statula. Jis jautė susirinkusiųjų kilnią nuotaiką, matė ir jautė, kaip čia jie reišė savo didžiausią pagarbą tai tarp žvakių stovinčiai mergaitei. Jis taipgi matė, kad susirinkusieji Jos kažko prašo, maldauja, bet tas jam buvo svetima, nesuprantama. Jis, nors nieko nesuprato, bet su didžiausia kantrybe laukė, kol tos apeigos pasibaigs ir apie nieką kitą negalvojo, kaip tik apie tą nepaprasto grožio mergaitę, kuri buvo baltame rūbe su žydriu apsiaustu ir stovėjo ant apvalaus rutulio savo koja pamynusi žaltį. Užsibaigus giedojimui ir maldoms, visi atsistojo ir norėjo skirstytis, kai jų visų ausis pasiekė šeimnininko duslus balsas: 'Prie dūrų stovi nelauktas svečias'. Staiga visų akys nukrypo į duris. Ten jie matė stovintį bolševikų karininką, kuris pastebėjo, kad tarp čia esančių kilo nerimas ir išgąstis ir matė, kad kiekvienas ieško išsities išsigelbėjimui. Nė kiek nelaukęs jis žengė pirmyn ir rusiškai paklausė, kas čia yra šeimnininku ir kas moka rusiškai kalbėti. Jo veide nesimatė jokios žiaurios išraiškos. Šių namų savininkas, nors senyvas, baltais plaukais pasipuošęs žmogus, apie 65 m. am-

žiaus, bet dar stiprus ir tiesus kaip ažuolas vyras atsistojo nuo suolo ir lėtais žingsniais ėjo karininko link. Visi sekė pilną drąsos ir pasitikėjimo turintį šeimnininką, kuris karininkui pristatė norėdamas paaiškinti įvyki. Bet karininkas pirma prašė paklauskamas: "Kur yra ta mergaitė, kurios statulą matome tarp degančių žvakių? Kur ji gyvena? Aš noriu ją pamatyti." Kada šeimnininkas išgirdo tokį jo reikalavimą, jis paprašė karininko leisti jam trumpai papasakoti apie šią mergaitę ir kad šis leistų susirinkusiems išsivaikščioti į namus. Karininkas, išėjęs laukan, įsakė ten stovėjusiai sargybai netrukdyti išeinančiųjų. Jis pats sugrįžęs į grįčią dar kartą smulkiai apžiūrino šią statulą ir nieko nedelsdamas paprašė šeimnininko papasakoti, ką jis apie ją žino, nes tikėjosi ją gyvą kur nors pamatyti. Šeimnininkas pradėjo: "Mes esame krikščionys-katalikai ir tikime į Dievą. Taip pat tikime ir į Jo Motiną Mariją, kurią mes vadiname švenčiausia Panele. Tikime taip pat ir į kitus šventuosius. Kad Tamstai būtų aiškiau šios dienos susirinkimo priežastis ir tos statulos stovėjimas, aš trumpai papasakosiu. Gegužės mėnuo yra Dievo Motinos, kaip mes vadiname Panelės švenčiausios pagarbinimo mėnuo. Todėl ir šiandien jūs mus radote susirinkusius Panelės švenčiausios pagarbinimui ir kad ta malda būtų į Ją nukreipta — turime prieš save Jos statulą arba atvaizdą. Mes per maldas išprašome Jos didžiausios pagalbos. Ji mums teikia ramumą, meilę, padeda varguose, gelbsti nelaimėse ir visuose reikaluose. Mes gauname iš Jos visokeriopą užtarimą. Taip kaip vaikai glaudžiasi prie savo motinos, taip ir mes šiaukiamės į dangų prie Jos ir prašome mus, čia žemėje esančius Jos vaikus, priglausti prie savo širdies. Ji kiekvieną paguodžia, suramina ir neapleidžia nė vieno, kuris šaukiasi Jos pagalbos". Šiais žodžiais šeimnininkas

baigė paaiškinimą. Karininkas klausydamas šeimnininko nenuleido nuo jo savo akių ir sekė kiekvieną jo pasakytą žodį. O išprašijų net laukė, ar tik šeimnininkas neprasitar, kad Ji kur nors čia esanti, bet išgirdo, kad ta statula katalikų garbinama kaipo Dievo Motina. Karininkas užsirūkęs cigaretę pradėjo pasakoti, kaip atvyko į šią šalį, kur gyvena ir t. t. Pasakojo kaip vieną naktį išvargęs grįžo į savo butą ir atsigulęs, bet nežinąs ar užmigęs ar šiaip minčių jūroje maudėsis. Žiūri — nepažįstamos kariuomenės būriai traukia iš rytų ir tos kariuomenės buvo tiek daug. Atėjusioji kariuomenė pradėjo grimsti ir neužilgo visiškai nugrimzdo ir jos žemės paviršiuje nebesimatė. Toje vietoje atsirado žydinčios pievos ir javų laukai. Man besigėrint laukų ir pievų žalumu, pakilo baisus viesulas.

Kartu su tuo viesulu iš vakarų atėjo daugybė kariuomenės, kuri vos tik perėjusi rubežių užėmė šį kraštą, kaip ir pirmoji. Bet taipgi kaip ir pirmoji, taip ir ši kariuomenė prasmigo žemėn, gi patsai žemės paviršius pasidarė toks pat, kaip niekur nieko nebūta. Augalai augo ir tarpo, o žmonės džiazgėsi jų vaisiais ir jautėsi laimingi, patenkinti gyvenimu. Aš gėrėjau jais, jų laisve ir visu, kas tik šiame krašte buvo. Prasmigus antrajai kariuomenei ir šiam kraštui vėrtus žydinčių sodu — roju ir man beklaustant paukščių giesmių, bei besigėrintis žemės puošnumu, išgirdau švelnios muzikos garsus. Ta muzika buvo tokia švelni, kad jos joks muzikas iki šio laiko negrojo ir niekur nebuvo tokios girdėjęs. Jos garsai darėsi aiškesniais, bet aš negalėjau suprasti iš kur ji plaukia. Ilgai klausiausi ir žvalgiausi, bet niekur nieko nemačiau, o muzika darėsi aiškesnė ir garsesnė. Staiga ji tiek paaiškėjo, kad pamaciau nedidelį kariuomenės būrį, kurios kariai iš krašto vidurio ėjo į visas puses, o tam būriui vadovavo ir jos prie-

kyje žygiavo ši mergaitė. Ji žibėjo, kaip saulė ir jos vedamoji kariuomenė tuoju užėmė visą kraštą. Kariuomenei sustojus, mergaitė nusivilko savo žydrąjį apsiaustą, patiesė jį ant viso krašto ir įsakė kareiviams žengti ant jo. Kariuomenė tvirtai stovėjo ant šio apsiausto ir nesmigo žemėn. Besidžiaugdamas tuo pabudau, bet tos vadinamos veidas man iš akių neišnyko. Aš tokios moters nesu niekur matęs, — ir jis savo akis nenuleidi nuo Panelės Švenčiausios statulos. Jis vis kartuoja: "Taip tai yra ta pati, kurią esu matęs anos kariuomenės priekyje. Aš dabar Ją matau Jūsų namuose ant stalo tarp degančių žvakių — porcelano statulą. Taip, Ji ta pati ir tas pats žydrasis apsiaustas, kurį Ji patiesė. Ir Tamsta sakai, kad tai yra Dievo Motina Marija ir Jūs Ją garbinate? Jūs Jos prašote visokių malonių?" Karininkas netikėjo, kad Ji čia kur nors negyvena. Šeimininkas, norėdamas jį įtikinti, parodė jam daugiau Panelės Švenčiausios paveikslų savo namuose ir paaiškino, kad kiekvienas katalikas savo namuose turi bent keletą Jos paveikslų ar statulėlę. Bolševikas šiuos žodžius girdėdamas, užsidegė cigaretę ir atsišveikindamas su šeimininku, pasakė: "Melskitės toliau, nes mano kariai jūsų netrukdyt." Tuos žodžius ištaręs, išėjo laukan ir kartu su savo kareiviais nuvyko namo. Šeimininkas tuo tarpu pasilikęs vienas kambaryje ir tvarkydamas maldaknyges ir žvakes galvojo apie šio bolševiko pasakojimą.

Jis niekaip negalėjo suprasti, ką tas turėtų reikšti. Tačiau jis priėjo išvados, kad pirmoji kariuomenė atėjusi iš rytų bus raudonoji armija, antroji iš vakarų, kuri su viesulu atėjo į kraštą bus Hitlerio kariuomenė. Ši trečioji — tegali būti Lietuvos kariuomenė, kuriai vadovavo Panelė Švenčiausia. Su tokiomis mintimis grįžo ūkininkas prie savo šeimos, kuri jau vakarieniavo ir laukė jo su smalsumu

norėdami sužinoti, ką bolševikas norėjo, kad taip ilgai su juo kalbėjosi. Šeimininkas sėsdamas valgyti tik trumpai pasakė, kad bolševikas leido jiems ir toliau melstis, ir kad kareiviai netrukdyt. Pavalgę visi išsiskirstė poilsiui, tačiau šeimininkas dar ilgai sėdėjo ir galvojo. Visi jau senai saldžiai miegojo iš po sunkaus dienos darbo, kai jis nuėjo gulti, bet jis turėjo viltį, kad Lietuvą vėl valdys sava kariuomenė. Kitos dienos vakarą, kaip paprastai, vėl susirinko melstis tie patys žmonės, kurie ir anksčiau. Atvyko taipgi ir daugelis kitų pasiindomauti apie bolševiko atsilankymo tikslą.

Kaip paprastai po maldos šeimininkas papasakojo susirinkusiems apie savo pokalbį su bolševiku. Dauguma iškart nesuprato to pasakojimo reikšmės, bet paskui viskas jiems paaiškėjo ir tvirtai tikėjo, kad šis bolševiko sapnas virs tikrove. Taigi ir mes tvirtai tikėkime, kad Lietuvą valdys ir gins sava kariuomenė.

Draugą Atradau

Seniai jau išsilgęs
Ieškau aš širdies,
Kurios gelmėj paskendęs
Rasčiau meliės ir rimties.

Po kryžiumi sustojęs,
Draugą atradau,
Jo pervertame šone
Didžią meilę išvydau.

O imki, Mylimasis,
Mano širdį sau!
Tave man leisk suprasti
Ir pamilti daug karščiau!

M. P.

Ne tas kvailas, kuris gimė kvailu,
bet tas, kuris neįstengia kasdien gudresniu tapti.

Klausimai ir atsakymai

Kada Kristus apkrikštijo Apaštalus?

O. M., Cleveland, Ohio

Kristui nereikėjo krikštyti apaštalių. Jisai juos išsirinko savo apaštalais, apvalė jų sielą nuo gimtosios nuodėmės ir nuo kitų ir įsteigęs Krikšto Sakramentą, paliepė mokyti visus žmones ir juos krikštyti vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios.

Trečios eilės brolis ir sesuo norėtų apsivesti. Jeigu yra giminės, ką turi daryti?

J. K., Boston, Mass.

Tegul jaunas su jaunąja nueina pas savo kleboną ir paprašo jo išrūpinti dispensą nuo giminystės pas vietos vyskupą. Bažnyčios Įstatų kan. 1076 draudžia panašioms giminėms moterystę, bet atskirais atsitikimais gali būti dispensa nuo to Bažnyčios kanono.

Daug kas sako, būk šv. Kazimieras buvęs lenkas. Kur tiesa?

N. V., Akron, Ohio

Nei šv. Kazimiero tėvas, nei motina nebuvo lenkai. Tiesa, jo tėvas buvo Lenkijos karalius, bet valstybes dažnai valdo ir kitos tautos žmonės. Lenkija nepagalėjo pati valdytis, reikėjo smegenų skolintis iš Lietuvos.

Visuomet myliu garbinti šv. Sakramentą. Bet, atėjus gegužės, ar spalio mėnesiams, sutrumpinu maldas į šv. Sakramentą, o tą pelnytą laiką skiriu maldoms į šv. Panelę. Ar nedarau čia klaidos?

M. A., Columbus, Ohio

Jėzus Kristus nepavydi garbės savo švenčiausiajai Motinai. Jis per Mariją didžių stebuklų daro ir nesuskaitomų žmonėms malonių teikia. Garbink Jėzų tiesiog, garbink Jį, kiek tik pajėgi, per Mariją ir Marijoje, o tavo

nuopelnai ir geri darbai augs danguje diena iš dienos.

Ar skaistykloje kenčiančios sielos žino kada Mišios jų intencija laikomos?

J. S., Chicago, Ill.

Mes tikrai nežinome ar skaistykloje kenčiančios sielos žino, kad Mišios yra laikomos jų intencija ar ne. Tačiau, yra labai galimas daiktas, kad Dievas koku nors būdu apreiškia kenčiančioms sieloms kas už jas meldžiasi, kurie yra jų geradariai danguje ar ant žemės. Tuo būdu skaistykloje kenčiančios sielos tikrai būtų dėkingos Dievui už Jojo gailingumą, o žmonėms geradariams už jų maldas ir pagelbą.

Ar galima priimti šv. Komunią laike šv. Mišių, bet jau po dvyliktos valandos? Ar gali kunigas daugiau kaip vieną kartą į dieną priimti šv. Komunią?

F. K., Cleveland, Ohio

Bažnyčios kanonai (įstatymai) įsako, kad šv. Komunią gali būti dalinama tikrai tame tarpe, kada galima Mišias laikyti, o Mišias paprastai galima laikyti vieną valandą prieš auštant iki vienos valandos po pietų. Todėl išeina, kad galima priimti šv. Komunią, šv. Mišių metu, kad Mišios ir užsitęsia net ir po dvylikai valandai vidudienį.

Paprastai, kunigui galima tik sykį į dieną laikyti šv. Mišias; tačiau dėl svarbios priežasties ir su leidimu jis gali laikyti dvi Mišias sekmadieniais ir tomis dienomis kada visiems įsakyta išklaudyti šv. Mišių. Todėl, jeigu prisieina kunigui tą pačią dieną laikyti dvi Mišias, prisieina taipgi du kartu priimti šv. Komunią. Kalėdų dieną ir Uždušinėje visiems kunigams leista laikyti net po trejas šv. Mišias.

Laisvo Tremtinio Mintys Laisvoje Šalyje

BŪDAMI dviem "DP" raidėmis paženklinoti Vokietijoje, daug moraliniai ir fiziniai kentėjome. Pasiekę laisvės šalį, tikrai laisviau atsikvėpėme ir jaučiame, kad baimės ir neapykantos juodas šešėlis nebeseka mūsų. Tiesa, ir čia atsidūrę mes jaučiamės tremtiniais ir svetimi, tačiau dvasia ir mintis atnešė į šią šalį ir skaudžios tiesos gyvus liūdijimus.

Mes matome, kad ir čia esama daugelio nesąmoningų ir sąmoningų skelbėjų, kurie netiki ar netikėjo mūsų kovoms ir mūsų kryžiaus keliams. Bet, sąmoningiems svetimų dievų garbintojams, mūsų atsiradimas laisvoje šalyje yra veiksnys, kuris neginčytinai nustelbia ir paneigia tų persidavėlių žodžius ir darbus. Nesąmoningiems bei nesusivokiančiams vietiniams tautiečiams, esame gyvu pavyzdžiu ir išrodymu, kad tėvynės meilės vedini, mes paaukojame savo fizines jėgas ir visas materialines gėrybes, kad išsaugoti savo dvasią ir nepalūžti. Mes nepersidavėm okupantams ir laisvės trokšdami, už laisvę kovodami, laisvoje šalyje atsiradome. Atsiradome ne dolerio viliojami, bet tiesos principus saugodami tėvynės meilę nešdami ir dėl tėvynės laisvės kovodami.

Mes tikime, kad pasaulis niekad negali būti pavergtas piktosios dvasios arba tamsiųjų galių: melas, neapykanta, teroras ir klasta negali būti taikos, ramybės bei žmonijos gerbuvio tvėrėjais.

Tiesa kenčia, o ne sauvaliauja. Taigi per kančias ir pasišventimą sulauksime atpildo — išlaisvinto žmogaus ir laisvos tėvynės. Tiesa yra paprasta ir išoriniais klastingais veiksmais nesuvedžioja žmogaus. Tiesa yra nekintama ir amžina, taigi bergždžios žmogaus pastangos bet kokią naują "tiesą" kurti. Mes visi nūdien įsitiki-

nome prie kokių katastrofingų pasekų priėjo tie, kurie skelbė bei skelbia naujas "žmogiškas tiesas" ar tai rasisiniai nacionalistines, ar tai komunistiniai bolševistines.

Amžinoji ir nekintama tiesa išplaukia iš meilės žmogui, taigi ir neša žmogui susiramimą, laisvę ir laimę. Gi žemiško išdidumo suviliotų "išminčių" sukurtoji "tiesa", kaip matome, yra lydima neapykantos, smurto, skausmo, vargo ašarų ir kraujo...

Tiesos nei kurti, nei ieškoti netenka, — tiesą reikia pažinti, prie tiesos reikia mintimi ir dvasia prieiti — išsisąmoninti. Taigi tik susimąstikime. Susimąstę, atskleisime, kad svarbiausia gyvenimo ir laimės veiksnium yra ne tas, kas darosi mūsų aplinkumoje, bet tas kas yra mūsų viduje. Šiandien žmogus pamiršo apie žmogaus dvasinę prigimtį ir jo reikšmę. Žmogus, atrodo, tapo daiktu, o nebe asmeniu. Kaip daiktą svaidė ir eksplotavo mus — tremtinius Hitlerio satrapai. Kaip daiktus ar gyvulius traktavo mus DP stovyklose...

Nenuostabu, kad kuris tai mintytojas yra pasakęs, kad nepaprastas perversmas bei atsivertimas įvyks pasaulyje, kada visi išgirsime naujieną: "Atrastas žmogus!". Atseit, kai bus "atrastas žmogus", visų dėmesys bus atkreiptas į jį (žmogų). Viskas bus daroma ir kuriama žmogaus pagarbai ir gerovei: valstybė ir vyriausybė — žmogui, žmogus — žmogui. Tu'as pasakys, kad tai ne naujiena o paprastas demokratijos principų išvedžiojimas. Tiesa, demokratijos obalsais mes daug ką teisine ir grindžiame, tačiau bėda ir glūdi tame, kad tie obalsai plaukia tik iš formos, bet ne dvasios. Tie principai dažniausia reiškiami aplinkumoje bei masėje, bet ne dvasioje. Todėl šiandien ir stebime, kad žmogus tapo aplinkumos ir masės

vergu. Aplinkumoje gi tik materialinės vertybės viešpatauja, o masėje nu-blunka tiesos principai, nes masė ne-varžoma sąžinės bei atsakomybės jausmo. Žmogaus asmenybė šiandien dingsta masėje. Štai kodėl pasigendama žmogaus ir jo ieškoma, ir tikrai, kai bus surastas žmogus, žmonijos keliai pakryps tiesos, meilės ir laimės linkme.

Gyvename dvasinio lūžio amžiuje, kada materializmo idėjos ir praktiškai pasiekimai išbuvojo iki savo viršutinio taško ir pasireiškė viską naikinančioje, viską neigiamčioje ir griaušančioje formoje. Didžioji dalis Europos jau tą patyrė, pergyveno bei pergyvena. Mes tremtiniai esame gyvi liūdytojai, tų skaudžių ir kruvinų materialistinių idėjų padaviniu. Todėl mes drįsime stoti į eiles pranašų, kurie permato, kad artinasi žmonijos atgimimo laikai. Laikai, kada žmogus bus ne tamsiosios materijos vergu, bet bus skelbėju ir pasekėju šviesios minties, kuri plaukia iš dvasinės žmogaus prigimties ir yra amžinosios tiesos atspindys. Dvasia yra galingesnė už bet kokį materialinį padarą. Štai kodėl mes tremtiniai ir mieli broliai lietuviai — išeiviai, kurie nepalūžome dvasia šiame sunkiame žmonijos bandyme, tikėkime ir didžiukimės, kad ateitis priklauso mums, nes mes gyvename pagal tiesos principus ir kovojame už tiesą. Tikėjimas ir viltis mus saugojo visuose bandymuose, — su tikėjimu ir viltimi mes žengiame į ateitį ir čia atsidadūrę.

Mes tikime, į tiesą, taigi ir į žmogaus laisvę. Mes kovojame prieš meilę, terorą ir neapykantą, taipgi — už laisvą Tėvynę.

A. Žentis

METROPOLITO J. J. SKVIRECKO AUKSINIS JUBILIEJUS

(Nuo 6-to pusl.)

nių Ganytojo pareigų, Ekscelencija Skvireckas nesiliauja dirbęs raštu savo brolių lietuvių naudai. Jo rūpesčiu yra išėję iš spaudos Tremties metu keliolika tūkstančių Naujojo Testamento V-sios laidos egzempliorių, kurie buvo padalinti tremtiniais lietuviams, ir nauja, naujai išversto Psalmyno, laida.

Kaip labai Arkiganytojas vertina vieną ir kitą čia paminėtą knygą, galima matyti iš jo paties žodžių Psalmyno prakalboje. Ten skaitome:

“Vertimo Autorius trokšta, kad Psalmynas galėtų rasti sau vietos kiekvienoje lietuvių šeimoje, krikštasuolėje, ant stalo senų papročių prie Kristaus Kančios, kartu su Naujuoju Testamentu ir, kad pasidarytų viena mylimiausių lietuvių knygų, kad lietuviai turėtų progos kuo dažniausiai Psalmėmis naudotis savo tikėjimui sustiprinti, Dievui šlovinti ir savo išganymui siekti”.

Sukaktys

Arkivyskupas, jau 30 metų kaip konsekruotas Vyskupu, susilaukė čia 75 metų amžiaus; čia jam atėjo ir jo Kunigystės 50 metų Sukaktuvės — jo Aukšinis Jubiliejus. Tuos didžius Jubiliejus švenčia Jo Ekscelencija toli nuo Tėvynės, nuo Savųjų, tik širdimi ir mintimi jungdamasis su jais. 26 birželio šiais metais savo laikinos buveinės vietoje, Zamse, jis aukos Jubiliejines šv. Mišias, skirdamas jas už Tėvynę ir kviesdamas visus Lietuvius, kur jie bebūtų, dalyvauti dvasioje jo aukoje — melstis su juo tais pačiais Tėvynės reikalais.

Žinios iš lietuviškojo pasaulio

● **Tremtinių suvažavimas.** Gegužės 18 — 19 d. d. Hanau stovykloje buvo sušauktas Lietuvių Tremtinių Bendruomenės Vokietijoje skyrių atstovų suvažavimas. Išrinkti nauji valdomieji organai ir padaryta eilė kitų svarbių nutarimų.

● **Pasveiks dailininkas A. Varnas.** Prancūzų zonoje gyvenantis žymus lietuvis dailininkas Adomas Varnas, kuris gana ilgą laiką sirgo, jau pasveiko. Ligos metu dailininkas labai sumenko.

● **Lenkų vyskupas palaimino ir lietuvius.** Gegužės viduryje lenkų vyskupas J. Gawlina (buvęs Lenkijos respublikos vyriausias kariuomenės kapejonas), kuris turi lenkų kariuomenės generolo laipsnį, lankė lenkų tremtinių parapiją Reutlingene. Vyskupo priėmimo iškilmėse dalyvavo ir lietuviai. Aukštąjį svečią sutiko ne tik lenkai ir lietuviai tremtiniai, bet ir prancūzų gubernatorius pulk. Shery. Ganytoją, tarpe kitų, sveikino ir lietuvių atstovas kun. Znotinas lotyniškai. Šia proga vyskupui buvo įteikta graži dovana su atitinkamu užrašu. Atsakydamas lietuviams, taip pat lotyniškai, J. E. vyskupas Gawlina prisiminė lietuvių kančias Tėvynėje ir Rusijoje ištrėmimo. Linkėjo lietuvių tautai sulaukti gražesnės ateities, pabrėždamas: "Aš laiminu lietuvius ta pačia ranka, kaip ir lenkus".

Pažymėtina, kad šiuo metu vysk. Gawlina yra šv. Tėvo paskirtas vyskupu-ordinarijum visiems užsienio lenkams.

● **Kasselio lietuviai plaukia Australijon.** Neseniai iš Kasselio lietuvių stovyklos Vokietijoje į tolimąją Australiją išplaukė 100 lietuvių. Australijos komisija pareiškė, jog ji mielai kviečia į Australiją važiuoti gausias

šeimas. Australai tikisi, kad gausios šeimos Australijai yra naudingesnės keliais atžvilgiais: joms sunkiau bus iš Australijos išvažiuoti, gausios šeimos didina Australijos gyventojų skaičių ir iš jaunų vaikų australai tikisi užsiauginti gerų australų.

Gegužės mėn. iš Kasselio stovyklos į Australiją išvyko dar apie 400 lietuvių.

● **"Lietuvių žodis" sustojo.** Iki šiol anglų zonoje Vokietijoje ėjęs vientelis lietuvių savaitraštis "Lietuvių žodis" sustojo ėjęs. Gegužės 7 d. išleido paskutinį numerį, kuriame atsisveikino su skaitytojais. Iš viso "Lietuvių žodis" išleido 135 numerius. Sustojo dėl emigracinių sąlygų. Anksčiau "Lietuvių žodžio" vyriausiu redaktorium buvo J. Kardelis (dabar Kanadoje redaguoja "Nepriklausomą Lietuvą"), o paskutiniu metu — Pr. Naujokaitis.

● **Sergas džiova lietuvis tremtinys negražinamas Vokietijon.** Lietuvis tremtinys Antanas Paulikonis atplaukė į J. A. V. per New Orleans uostą. Tikrinant jo sveikatą rasta, kad jis serga džiova ir todėl pagal imigracijos įstatymus turėjo būti sugražintas Vokietijon.

Katalikų organizacija NCWC užsistojo už jį, dėl josios pastangų gražinimas buvo sulauktas, o pats ligonis paguldytas į liginę gydymuisi. Kai jis pasveiks, galės vykti toliau į savo paskyrimo vietą.

● **Lietuviai iš Švedijos į Kanadą.** pastaruojų metu atvyko 25 lietuviai tremtiniai iš Švedijos ir išsiskirstė po įvairias Kanados provincijas. Į Jungtines Valstybes lietuviams iš Švedijos atvažiuoti dabar bus beveik nebeįmanoma, nes Švedijoje ir kituose kraštuose, išskyrus Vokietiją, Austriją ir

Italija, gyvenantieji tremtiniai vadinamuoju D. P. "bilium" negalės pasinaudoti. Lietuvos kvota gi yra išnaudota jau ilgam laikui, todėl norintiems iš kitų kraštų patekti į Jungtines Valstybes dabar teks gana ilgai laukti.

● **Lietuviai solistai grįžo iš Anglijos.** Lietuviai solistai, kurie buvo pakviesti dainuoti į Angliją, po sėkmingų koncertų grįžo į Vokietiją. Solistai Anglijoje turėjo didelį pasisekimą. Anglai tą pačią solistų trupę rudenį vėl norėtų matyti Anglijoje.

● **Dariaus ir Girėno paminklas Brooklyne.** Brooklyn, N. Y., lietuviai turi įsteigę Dariaus ir Girėno paminklo fondą, kuriame iki šiol susidėjo \$5,000. Dabar šaukiama gegužės 15 d. apylinkės draugijų atstovų konferencija, kuri galutinai aptars paminklo statymo reikalus.

● **Naujos BALF-o siuntos tremtiniams.** Per kovo mėnesį BALF-as tremtiniams į Vokietiją išsiuntė 100 maišų drabužių, 17 dėžių avalynės ir knygų ir 98 dėžes maisto produktų. Iš viso išsiųsta 18,460 svarų, \$10,645 vertės.

Už CARE organizacijos skirtus pinigus nupirkta ir išsiųsta 145,000 svarų maisto produktų \$20,000 vertės.

● **Vėl pasirodys "Aidai".** Kultūrinis katalikiškos minties žurnalas "Aidai", kuris per keletą metų Vokietijoje išvarė pažymėtina gilią vagą, jo leidėjui J. Sakevičiui išvykus į JAV, šiais metais nebeprasirodė. Dabar vėl surastas naujas žurnalo leidėjas ir suorganizuotas naujas redakcinis "Aidų" kolektyvas, kurių pastangomis "Aidų" žurnalas vėl pasirodys. "Aidų" leidimą perėmė P. Gaučys, o vyriausiu redaktoriumi bus prof. Dr. Jonas Grinius. "Aidai" ir toliau lieka toks pat krikščioniškos kultūros žurnalas.

● **Iškilmingai minėjo Motinos die-**

ną. Motinos diena tremtyje paminėta labai iškilmingai. Visose Lietuvos bažnyčiose atlaikytos iškilmingos pamaldos ir pasakyti Motinos dienai pritaikyti pamokslai. Stovyklose suruošta daug minėjimų, kur šikelta motinos reikšmė tautai, šeimai, valstybei.

● **Aukos iškilmingas šv. Mišias už Lietuvą.** J. E. Juozapas Skvireckas, Kauno arkivyskupas metropolitas (pirmasis Lietuvos metropolitas), laimingai sulaukęs 50 metų kunigystės ir 30 metų vyskupavimo sukakties, sekmadienį po šv. Jono Krikštytojo (birželio 26 d.) savo laikinos rezidencijos vietoje aukos jubiliejines šv. Mišias už tėvynę Lietuvą, už visus brolius ir seses lietuvius tėvynėje ir išsklaidytus visose pasaulio šalyse. Garbingojo jubilijato sukaktį norima kaip galima geriau paminėti. Be kitų sumanymų, yra planuojama išleisti monografiją apie tą mūsų mokslininką, išvertusį visą šventąjį Raštą į lietuvių kalbą. Pagrindą tai monografijai sulaužytų paties arkivyskupo Skvirecko dabar rašomi atsiminimai.

● **Lietuvių parapija Londone perkavargonus.** Šv. Kazimiero lietuvių parapija Londone, Anglijoje, renka pinigus nupirkimui naujų vargonų. Atsiranda daug pavienių dosnių žmonių, kurie tam tikslui duoda stambias aukas.

● **Seniausias lietuvis tremtinys.** Juozas Grincius yra bene seniausias lietuvis, atvykęs į Ameriką (dar ne pagal DP įstatymą). Jis yra 83 metų amžiaus. Apsigyveno jis Dayton, Ohio.

● **Aplankys Pietų Amerikos lietuvius.** Kun. J. Kidykas, S. J., kuris šiuo metu gyvena Chicagoje, ateinančią vasarą rengiasi važiuoti į Pietų Ameriką aplankyti tenykštes lietuvių kolonijas.

● **Mirė britų katalikas aktorius.** Sir Seymour Hicks, žymiausias D. Britanijos katalikas aktorius, dramaturgas, rašytojas bei režisierius, mirė sulaukęs 78 metų amžiaus. Prieš mirtį jis sirgo vieną mėnesį influenza.

ŽINIOS iš katalikiškojo pasaulio

● 450 Lenkijos kunigų kalėjimuose. Paskutinės žinios iš Lenkijos sako, kad Lenkijos suimta daug kunigų. Ypatin- gai nukentėjo tie, kurie draudė jauni- mui stoti į komunistines organizaci- jas. Visi kunigai nubausti sunkiomis bausmėmis. Neseniai du kunigai pa- smerkti mirti. Iš viso Lenkijos kalėji- muose sėdi šiuo metu 450 katalikų ku- nigų.

● Vokietijoje pasiliks apie 170,000 tremtinių. IRO yra numaćiusi tremti- nių (D. P.) įkurdinimą ir gražinimą į gimtuosius kraštus baigti iki 1950 m. birželio 30 d., pareiškė IRO atstovė Lothan Amerikos Namų Augsburgė suruoštose diskusijose apie naująjį tautų kraustymąsi. Ji spėja, kad vis dėlto Vokietijoje turės pasilikti apie 170,000 tremtinių. Tai sėlyvo amžiaus ir šiaip nedarbingi žmonės, kurių nie- kas nenori įsileisti.

● Kardinolas dėkoja lietuviams tremtiniams. Balandžio pabaigoje lai- vu "General M. L. Hersey" atvykusie- ji lietuviai tremtiniai įteikė gražią va- zą J. Em. kardinolui Francis Spell- man, New Yorko arkivyskupui, ir pa- reiškę gily dėkingumą už jo tėvišką globą ir rūpinimąsi lietuviais tremti- niais.

Neseniai BALF-o pirmininkas kun. Dr. J. B. Končius gavo iš kardino- lo laišką, kuriuo dėkojama už dovaną.

● Kur emigruoja latviai. Mūsų bro- lių latvių tremtinių tarpe emigracijos reikalais nemažiau sielojamasi, kaip ir lietuvių tarpe. Tačiau jų veiklos sąly- gos čia yra daugeliu atžvilgiu sunkes- nės. Neturėdami gausios išeivijos Jungtinėse Valstybėse, latviai yra pri- versti daugiau pasukti į anglo-saksų kraštus, ypač į Australiją ir Kanadą. Vardinių garantijų iš Jungtinių Vals-

tybių jiems atplaukia tik labai nedaug.

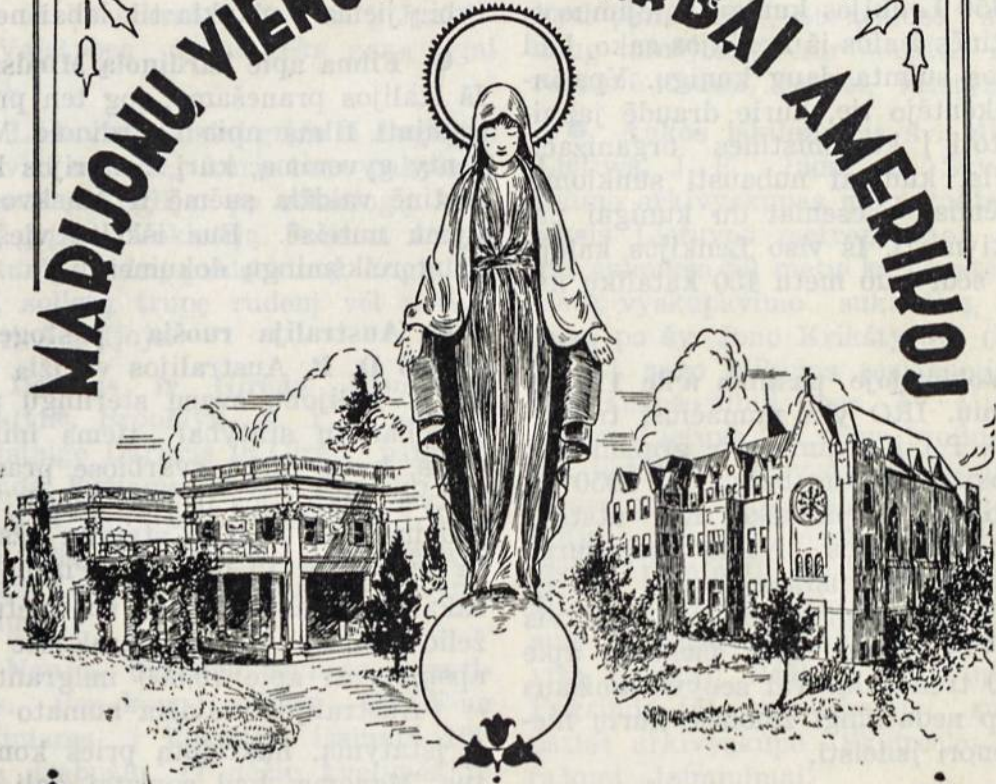
● Filma apie kardinolą Mindszenty. Iš Italijos pranešama, jog ten pradėta gaminti filma apie kardinolo Minds- zenty gyvenimą, kurį Vengrijos komu- nistinė valdžia suėmė ir Maskvos įsa- kymu nuteisė. Bus iškelta viešumon daug reikšmingų dokumentų.

● Australija ruošia pastogę dēl 70,000 D. P. Australijos valdžia, sutei- kė 11 milijonų svarų sterlingų pašal- pos barakų statybai tiems imigran- tams, kurie dirba svarbiose pramonės srityse Viktorijos ir New South Wales provincijose. Barakų statyba užsibrėž- ta baigti per 15 mėnesių. Pirmieji ba- rakai bus pastatyti jau šių metų bir- želio mėnesį. Šituose barakuose ga- ės apsigyventi apie 70,000 imigrantų.

Australijos valdžia numato išlei- ti įstatymą, nukreiptą prieš komunis- tus. Manoma, kad sovietai gali įsmu- geliuoti D. P. tarpe savo agentų, ku- riems būtų liepta kelti D. P. tarpe ne- ramumus. Naujasis įstatymas numa- o, kad kiekvienas imigrantas, įtartas esąs komunistas, bus tuojau gražina- mas į tą kraštą, iš kurio jis atvyko.

● Komunistai organizuoja kovą prieš religiją visame pasaulyje. Mask- voje neseniai įvyko komsomolo (ko- munistinio jaunimo) kongresas. Tos organizacijos generalinis sekretorius Mikalojus A. Michailovas pabrėžė, kad religija, esanti stipri kliūtis komuniz- mo plėtimuisi. Daugelyje kraštų religi- nis veikimas sustiprėjo, todėl komu- nistinio jaunimo kongresas Maskvoje įpareigojo viso pasaulio komunistinį jaunimą organizuoti kovai prieš reli- giją. Kongrese buvo pranešta, kad ko- munistinio jaunimo sąjungai visame pasaulyje priklausą devyni milijonai jaunuolių.

MARIJONŲ VIENUOLIŲ DARBAI AMERIKOJAI

Tėvų Marijonų Amerikoje Vedamos Įstaigos

1. KUNIGŲ SEMINARIJA: Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill., ir MARIJONŲ NAUJOKYNAS, Marian Novitiate, Hinsdale, Ill.
2. KOLEGIJA ir AUKSTESNIOJI MOKYKLA: Marianapolis College and High School, Thompson, Conn.
3. DIENRAŠTIS: "Draugas", 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Illinois.
4. SAVAITRAŠTIS: "Kristaus Karaliaus Laivas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.
5. MĖNESINIS ŽURNALAS: "The Marian", 2334 S. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.
6. PARAPIJOS: Aušros Vartų, 2327 W. 23rd Place, Chicago 8, Ill., ir Šv. Petro, 5108 — 7th Ave., Kenosha, Wis., Šv. Gabrielliaus, 1575 S. 10th St., Milwaukee, Wis. ir Šv. Kazimiero, Racine, Wis.
7. MISIJA: Padres Marianos, Mendoza 2280, Avellaneda, B. A., Argentina.